

Hoe een leerwerktraject via een SW-bedrijf wél een succes werd

Alex de Vos is een van de VN-ambassadeurs in het project VN-ambassadeurs aan de slag. Deze week deelt hij in 4 blogs zijn ervaringen rondom werken met een beperking. Blog 2 gaat over zijn ervaring met leerwerktrajecten.

In mijn blog over mijn arbeidsverleden in het vrije bedrijfsleven kon je al lezen dat ik mijn loopbaan ben begonnen met een leerwerktraject. In deze blog vertel ik hier meer over.

Na het behalen van mijn LTS-diploma heb ik een tijdje gesolliciteerd. Uiteindelijk mocht ik aan de slag bij een elektrotechnisch installatiebedrijf. Er werd de voorwaarde gesteld dat ik ging doorleren via het leerlingwezen. Het werd de opleiding tot elektromonteur. Het theoriegedeelte ging naar behoren en ik heb de deelcertificaten behaald. Zelfs die voor assistent-technicus.

“Ik kon het tempo in de praktijk niet aan.”

De praktijk was een heel ander verhaal. Hier kwamen mijn beperkingen weer duidelijk naar voren. Ik kon het tempo niet aan. Het verschil met de andere werknemers was te groot. Het gevolg was dat mijn contract niet verlengd werd.

Ik heb nog geprobeerd om de opleiding af te maken bij mijn volgende werkgever, maar dat is jammer genoeg niet gelukt. Dit leerwerktraject via

het bedrijfsleven is dus in schoonheid gestorven.

Maar het is niet helemaal voor niets geweest. Ik werk nu in de elektronica en ik heb nog steeds profijt van het theoriegedeelte van het leerwerktraject.

“Opnieuw werd ik genegeerd en buitengesloten, maar deze keer kon ik zelf voor een oplossing zorgen.”

Jaren later kwam ik via het SW-bedrijf waar ik nu werkzaam ben, weer in een leerwerktraject terecht. Opnieuw werd ik genegeerd en buitengesloten. Maar deze keer kon ik zelf voor een oplossing zorgen. In overleg met mijn leiding en de leraren op het ROC werd besloten dat ik mijn opleiding volledig zelfstandig zou vervolgen. Hierdoor kon ik in 7 jaar 3 vakdiploma's op het gebied van magazijnbeheer halen. Een vorm van passend onderwijs heeft dus het verschil gemaakt.

Conclusie:

Het leerwerktraject vanuit het bedrijfsleven is niet gelukt. Het leren via het SW-bedrijf op het ROC wel. Dit heeft te maken met hoe men in een SW-bedrijf met mensen met een

bepanking omgaat. Ze laten mensen met een beperking leren en werken op het niveau dat ze aankunnen. Zo kunnen ze het beste uit zichzelf halen en komen ze veel verder dan men ooit voor mogelijk had gehouden. Passend onderwijs is hier van belang. Door begeleiding en extra tijd en aandacht kunnen de gewenste resultaten geboekt worden.

Het bedrijfsleven daarentegen is gericht op presteren. Werknemers moeten flexibel en multi-inzetbaar zijn. Dit is voor veel mensen met een beperking te hoog gegrepen.

“Dankzij passend onderwijs kon ik in 7 jaar 3 vakdiploma’s op het gebied van magazijnbeheer halen.”

Alex de Vos